

del af en blandingsvaccine, udelukker naturligvis ikke, at der kan ydes erstatning for skader som følge af vaccinatoin med trivalentvaccine, der med rimelig sandsynlighed må antages at være forårsaget af difteri- eller polioandelen.

Vaccinationer, der kræves i forbindelse med det internationale rejsesamkvem, som f.eks. tyfusvaccination, begrunder som regel ikke erstatning fra staten, da disse vaccinationer hovedsagelig foretages i den vaccineredes egen interesse. De i stk. 1 omhandlede vaccinationer, der sker i forbindelse med rejser til udlandet, vil dog være omfattet af erstatningsbestemmelserne.

Kun vaccinationer, der har fundet sted her i landet, begrunder erstatningskrav, og kravet er uafhængig af, om vaccinationen forestås af embedslæge eller privat praktiserende læge. Erstatningskravet er endvidere uafhængig af, om den vaccinerede er dansk statsborger eller ej.

Vaccinationsskaden skal have medført invaliditet eller dødsfald. Kravet om invaliditet indebærer, at vaccinationen skal have medført varige følger for den vaccinerede, som forringer erhvervsevnen.

Uden for bestemmelsens område falder således sædvanlige vaccinationsreaktioner af få dages varighed såsom feber og mindre hævelser.

Afgørelsen af, om forringelsen af erhvervsevnen eller dødsfaldet med rimelig sandsynlighed må antages at være forårsaget af vaccinationen, er efter lovforslagets § 2 henlagt til direktoratet for ulykkesforsikringen. Direktoratets afgørelse vil i praksis blive truffet efter forud indhentede sagkyndige udtalelser.

Om vanskelighederne ved at afgrænse følger af vaccinationen fra sygdomme, der tilfældigt er opstået samtidig med denne, henvises til det under almindelige bemærkninger afsnit b anførte.

Til § 2.

Vaccinationserstatningerne vil stort set blive ydet i overensstemmelse med principperne i lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl. Spørgsmål om erstatning til værnepligtige behandles ifølge loven af direktoratet for ulykkesforsikringen, og det forekommer derfor naturligt at lade direktoratet behandle også vaccinationserstatningskrav.

Da krav om erstatning for vaccinationsskader må antages at blive meget sjældne, vil det være af betydning, at den myndighed, der afgør, hvorvidt skaden må anses forårsaget af vaccination, får det størst mulige erfaringsmateriale. Samtlige sager henlægges derfor til direktoratet for ulykkesforsikringen. Erstatning for vaccination på Færøerne og på Grønland behandles således ikke af det færøske ulykkes-

forsikringsråd eller af det grønlandske navn for ulykkesforsikring.

Til § 3.

Af hensyn til oplysningen af de omstændigheder, der kan begrunde erstatning, såsom vaccinations-tidspunktet, sygdomsbillede m.v. er det af betydning, at kravet fremsættes snarest muligt og senest ét år efter, at skaden er konstateret. Direktoratet for ulykkesforsikringen kan dog i særlige tilfælde fravige denne bestemmelse, f.eks. hvor den skadelidte eller dennes pårørende ikke har haft rimelig mulighed for at antage årsagssammenhæng mellem sygdom og vaccination.

Til § 4.

Ifølge den gældende lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl., lovbekendtgørelse nr. 138 af 26. april 1968 er der tale om følgende bestemmelser:

- 1) skadelidtes medvirken til skadens indtræden, jfr. værnepligtserstatningslovens § 2,
- 2) regres mod skadevolderen, jfr. værnepligtserstatningslovens § 3,
- 3) betaling af lægeattester, jfr. værnepligtserstatningslovens § 9,
- 4) de midler direktoratet kan anvende for at få sagen oplyst, jfr. værnepligtserstatningslovens § 10, stk. 2,
- 5) direktoratets ret til at stille visse krav til skadelidte eller de efterladte efter skadens indtræden, jfr. værnepligtserstatningslovens § 11,
- 6) overdragelse af og retsforfølgning mod skadelidtes krav, jfr. værnepligtserstatningslovens § 12,
- 7) hjælpemidler og sygevogne til — samt optræning og sygebehandling af skadelidte, jfr. værnepligtserstatningslovens § 14,
- 8) beregning, kapitalisering og udbetaling af invaliditetserstatning eller begravelseshjælp og erstatning for tab af forsørger, jfr. værnepligtserstatningslovens §§ 20-22, 24 og 27-32,
- 9) forhøjelse, nedsættelse eller inddragelse af de under nr. 8 nævnte ydelser, jfr. værnepligtserstatningslovens § 25,
- 10) direktoratets ret til at føre kontrol med rentenydere, jfr. værnepligtserstatningslovens §§ 25 og 26.

Disse bestemmelser er aftrykt som bilag til lovforslaget.

Invaliditetserstatning ydes i form af en årlig rente, når invaliditetsgraden er 50 pct. eller derover. Er invaliditetsgraden mindre end 50 pct., skal erstat-